

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Alia iudicia Dei, per aquas hominibus ostensa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Theodoret.
q. 19. in Exod.

Theodoretus ait: *Cur primam aqua plagam intulit Deus? quia valde gloriabantur Aegyptij de flumine suo, & hoc, pro Deo habebant: ut, qui parem usum illis praberet, atque nubes caeli.* 4. Quoniam Aegyptij

Sapient. 11. 17.

Hebraeorum infantes inclementer in Nilum projecerunt; ut ergo sceleri poena responderet, Nilum sibi experti sunt iracundum. *Nam per qua peccat quis, per hac & torquetur.* Quare loc. cit. scribit Theodoretus, accidisse hanc plagam etiam propter pueros *Iudaorum* in Nilum demersos: *fluvius enim ille mutatus in sanguinem, velut conque- rebatur de cade puerorum, per Aegyptios commissis.* Quam causam &

S. Augustin
in tractat. de
conuenient.
plag. 10. & 10.
praeceptoru.
Apo. 16.

S. Augustinus indicat. Poenae huius aequitas, & illius, quae à Ioanne est praedicta, iisdem possunt verbis intelligi, quibus usus est tertius Angelus, qui effudit phialam irae Dei super flumina, & super fontes aquarum, & facto sanguine, dixit: *Iustus es, Domine, qui es, & qui eras, qui hoc iudicasti: quia sanguinem Sanctorum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere, digni enim sunt.* Non mirum est igitur, si & alij, per eandem res puniantur, quibus Deum offenderunt; atque inde maxima detrimenta capiant, unde utilitatem inhonestam, & illicitam voluptatem perceperunt. Sauciantur, fundunt sanguinem, fundunt vitam; non querantur, cum & ipsi causa fuerint, ut ab alijs quoque sanguis & vita funderetur; discant itaque dicere: *Iustus es, Domine, qui es, & qui eras, qui hoc iudicasti.*

VII.
Ioseph. lib. 1.
Antiquit.

Et vide mihi iustitiam diuinam, in aquis Aegypti, relucen- tem. Eadem site puteana, siue fluuialis aqua, quae malis fuit mala, bonis bona extitit. *Amnis, inquit Iosephus, sanguineis fluentis pre- habens, ad potus inopiam eos redegit; cum, prater aquam fluminis, nul- lum fontem habeant. Nec coloris tantum id erat vitium: sed, si qui siti coactus gustaret, confestim acri dolore corripiebatur. Erat q, talis a- qua solis Aegyptijs; Hebraeis vero dulcis, potabilis, & omnino pristinam naturam retinens.* Quod plane erat ingens miraculum. Eodem tem- pore, eodem loco hauriebant Aegyptij & Hebraei: quod illis atri coloris cruor, hoc istis limpida aqua fuit. Intelligite hinc, pecca- tores, si sic elementa dijudicant, quid facturus sit Dominus ele- mentorum.

VIII.
S. Hieronym.
in Isa. cap. 2.

Simile iudicium, & in alijs aquis, factum legimus. *Siloam- fontem esse, ad radices montis Sion, ait S. Hieronymus, qui non iugibus aquis,*

aquis, sed in certis horis diei ebulliat, & per terrarum concaua ad antra saxi durissimi, cum magno sonitu veniat, dubitare non possumus, nos praesertim, qui in hac habitamus prouincia. Huius fontis ortum & nomen Epiphanius prodit iniquens: *Fontem Deus Siloam causa* (& precibus Isaie) *Propheta effecit: quoniam priusquam moreretur, p[ro]sillu[m] precatus est, uti undas illinc erumpere dignaretur. Et confestim dimisit illi calitus aquam uinentem. Vnde sortitus est locus ille appellationem Siloam; quod, si quis interpretetur, sonat demissum. Sub Ezechia quoque rege, ante, quam stagna piscinasque fabricasset, precibus Isaie effectum, ut exigua lymphascaturiret, quod populus in obsidione hostium teneretur, ne ipsa periret undis destituta ciuitas. Milites igitur perscrutabantur undique, ubinam sedare sitim daretur, ignorabant enim. Vrbe quippe iam potiti, obsidebant siluam. Quandoque, itaque, indigentes Iudaei aquatum venerant, scaturiebat eis unda, & aquabant: exterarum vero nationum homines reperire nesciebant. Latex namque, aufugiebat. Eoque, usque, in hodiernum diem eructatur clanculum, quo significetur mysterium. Ceterum, quandoquidem Isaie Propheta istud acceptum referunt, in perennem eius rei memoriam, populus accurate Prophetam isti solo, cum gloria & honore reddidit; ut per eius intercessionem, in consummationem usque, saeculi, aqua huiusmodi fructus impetraretur, cui scilicet usum referebat acceptum. Huic fonti Siloae haud valde dissimilem videri, ait Baronius, fontem illum, seu fluuium, item in Palaestina Sabbaticum dictum, a Iosepho sic descriptum. *Conspicit, in itinere, (Vespasianus Imp.) fluuium cognitione dignissimum. Is fluit medius inter Arcas & Raphaneas Agrippae regni ciuitates. Habet autem quoddam peculiare miraculum. Nam, cum sit, quando fluit, plurimus, neque, meatu segnis; tamen, interpositis sex diebus, a fontibus deficiens, ficcum exhibet locum. Deinde, quasi nulla mutatione facta, septimo die similis exoritur: atque hunc ordinem eum semper seruare, pro certo compertum est. Vnde etiam Sabbaticus appellatus est, a sacro septimo Iudaorum die sic appellatus.**

S. Epiphanius de vita & interitu Prophetarum, cap. 7.

Cæs. Baronius An. 33.

Iosephus de bell. Iud. lib. 7. cap. 24.

Quemadmodum Sabbaticus hic fons Iudaeos docuit, Sab-
bata seruare, atque laboris cursum cohibere, ut Deo vacarent;
ita ille prior Siloae dictus monstrauit, homines esse in causa, ut
nonnunquam diuinæ beneficentiæ fontes exsiccantur. Nam et si
Pater caelestis pluit super iustos & iniustos, ut doceat nos inimicis

IX.

Matth. 5. 45.

N beneficia